

สารบัญ

ปัญหาและมาตรการทางกฎหมายในการรับรอง
และคุ้มครองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว (Right to privacy)

	หน้า
บทนำ	I
๑ หลักสากลที่รับรองและคุ้มครองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลธรรมดา	I
๑.๑ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. ๑๙๔๘ (Universal Declaration of Human Rights of ๑๙๔๘)	I
๑.๒ อนุสัญญาแห่งยุโรปว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน (European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms)	II
๑.๓ สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล (Personal data)	III
๑.๓.๑ Guidelines on the protection of Privacy and Transborder Data Flows of Personal Data ขององค์การเพื่อเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD)	III
๑.๓.๒ Data Protection Directive ของสหภาพยุโรป (European Union (EU))	IV
๒ หลักสากลที่รับรองและคุ้มครองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของผู้ต้องขัง	IV
๒.๑ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights (UDHR)) ในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของผู้ต้องขัง	V
๒.๒ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)) ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ต้องขัง	VI
๒.๓ ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญา (Standard of minimum Rule for the Treatment of Prisoners)	VI
บทที่ ๑ ข้อความคิดเกี่ยวกับสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัว	๑
๑ แนวคิดและพัฒนาการเกี่ยวกับสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัว	๑
๑.๑ แนวคิดเกี่ยวกับสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว	๑
๑.๑.๑ มหากฎบัตรแมกนา คาร์ตาร์ (The Great Charter) ของประเทศอังกฤษ	๑
๑.๑.๒ คำประกาศอิสรภาพของประเทศสหรัฐอเมริกา (The Declaration of Independence)	๒

๑.๑.๓ คำประกาศว่าด้วยสิทธิของมนุษย์และพลเมืองของประเทศฝรั่งเศส	๒
(La Declaration des Droits de L’Homme et du citoyen)	
๑.๒ พัฒนาการเกี่ยวกับสิทธิในความเป็นส่วนตัว	๓
๑.๓ ขอบเขตและคำนิยามของ “สิทธิในความเป็นส่วนตัว (right to privacy)	๔
๑.๔ ประเภทของสิทธิความเป็นส่วนตัว	๖
๑.๔.๑ ความเป็นส่วนตัวเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลส่วนตัว	๖
(Information Privacy)	
๑.๔.๒ ความเป็นส่วนตัวเกี่ยวกับเนื้อตัวและร่างกาย (Bodily Privacy)	๗
๑.๔.๓ ความเป็นส่วนตัวในการติดต่อสื่อสาร (Privacy of Communication)	๗
๑.๔.๔ ความเป็นส่วนตัวในการอยู่หรือพักอาศัย (Territorial Privacy)	๗
๑.๕ การแทรกแซงสิทธิในความเป็นส่วนตัวโดยชอบด้วยกฎหมาย	๗
บทที่ ๒ สิทธิในความเป็นส่วนตัว และการรับรองและคุ้มครองในต่างประเทศ	๑๑
๒.๑ สิทธิในความเป็นส่วนตัวและการรับรองและคุ้มครองตามกรอบอนุสัญญาแห่งยุโรป	๑๑
ว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน	
๒.๒ สิทธิในความเป็นส่วนตัวและการรับรองและคุ้มครองในประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส	๒๑
๒.๒.๑ มาตรการคุ้มครองตามกฎหมายทั่วไป	๒๓
๒.๒.๒ มาตรการคุ้มครองตามกฎหมายเฉพาะ	๓๓
๒.๒.๓ การคุ้มครองสิทธิในความเป็นส่วนตัวของผู้ต้องขัง	๓๗
๒.๓ สิทธิในความเป็นส่วนตัวและการรับรองและคุ้มครองในประเทศสหพันธ์	๓๘
สาธารณรัฐเยอรมนี	
๒.๓.๑ กฎหมายเกี่ยวกับการรับรองและคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลทั่วไป	๓๙
๒.๓.๒ กฎหมายเกี่ยวกับการรับรองและคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของผู้ต้องขัง	๔๓
๒.๔ สิทธิในความเป็นส่วนตัว และการรับรองและคุ้มครองในประเทศสหรัฐอเมริกา	๔๕
๒.๔.๑ กฎหมายเกี่ยวกับการรับรองและคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลทั่วไป	๔๕
๒.๔.๒ กฎหมายเกี่ยวกับการรับรองและคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของผู้ต้องขัง	๕๐
๒.๕ ตัวอย่างคดีร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำขององค์กรของรัฐอันเป็นการแทรกแซง	๕๒
สิทธิในชีวิตของบุคคล	

	หน้า
บทที่ ๓ กฎหมายไทยที่เกี่ยวกับการรับรองและคุ้มครองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว	๖๔
๓.๑. ประเภทของสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว	๖๔
๓.๑.๑ สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล	๖๕
๓.๑.๒ สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	๖๕
๓.๑.๓ สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร	๖๖
๓.๑.๔ สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวเกี่ยวกับการอยู่หรือพักอาศัย	๖๖
๓.๒ มาตรการคุ้มครองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวตามกฎหมายไทย	๖๗
๓.๓ ข้อจำกัดสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวตามกฎหมายไทย	๖๘
 บทที่ ๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับการตรวจสอบการกระทำอันเป็นการแทรกแซงสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคล	 ๗๐
๔.๑ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๗๐
๔.๒ กรณีศึกษาเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นการแทรกแซงสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว	๗๑
๔.๒.๑ กรณีการจัดให้ผู้ป่วยโรคเอดส์เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวสำหรับผู้ป่วยโรคเอดส์ โดยที่ผู้ป่วยนั้นมิได้แสดงความประสงค์ที่จะเข้ารับการอบรม	๗๓
๔.๒.๒ กรณีการนำศพผู้ป่วยโรคเอดส์มาจัดแสดงนิทรรศการ โดยระบุรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ป่วยนั้น	๗๕
๔.๒.๓ กรณีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเวชระเบียน	๗๘
๔.๒.๔ กรณีการติดต่อหรือส่งข้อความเพื่อขายสินค้าหรือบริการแก่บุคคลอื่นก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ	๘๑
๔.๒.๕ กรณีการเปิดภาพยนตร์หรือเพลงบนในรถโดยสารระหว่างจังหวัดอันเป็นการรบกวนผู้โดยสาร	๘๓
๔.๒.๖ กรณีการปิดป้ายโฆษณาบนหน้าต่างรถโดยสารประจำทางหรือรถไฟฟ้ามหานครอันเป็นการบดบังทัศนียภาพภายนอก	๘๕
๔.๒.๗ กรณีการถ่ายภาพของผู้อื่นโดยผู้ที่ถูกถ่ายหน้านั้นไม่ได้ให้ความยินยอมและนำไปพิมพ์เผยแพร่	๘๘
๔.๒.๘ กรณีเรือนจำหรือห้องขังมีความเป็นอยู่อย่างแออัด ขาดสุขลักษณะที่ดี	๙๒
๔.๒.๙ กรณีการตรวจดูหรือเปิดอ่านจดหมายของผู้ต้องขังในเรือนจำ	๙๓
๔.๒.๑๐ กรณีการติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในห้องขังของผู้ต้องขัง หรือสถานที่สาธารณะ	๙๙
๔.๒.๑๑ กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจนำตัวผู้ต้องหาไปทำแผนประกอบคำรับสารภาพ หรือการเผยแพร่ภาพถ่ายของผู้ต้องหาในคดีอาญาไปตามสื่อต่างๆ	๑๐๒

บทที่ ๕ บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

สำหรับเพื่อการศึกษาและการอ้างอิงเท่านั้น
For educational use and reference only